

Jeg kan meget godt se, at der deri ligger, at den ærede Forslagsstiller erkjender, at disse Lovforslag ere velbegrundede. Men jeg kan henholde mig til den sidste ærede Taler's Udtalelser om det nævnte lille Lovforslag og med ham være enig i, at det er saa nødvendigt at faae det fremmet, at det var bedre, man fremmede det Forslag, der ligger i Landsthinget, og hvis den ærede Forslagsstiller vilde imødekomme mig — jeg veed ikke, om han er stemt derfor — skulde det være ved, at han gif ind paa, at § 2 og 3 udgif af denne Lov, hvor de ikke behøves, og saa fremmede den anden Lov. Det er meget betydelige Reforme, som den ærede Forslagsstiller har foreslaaet i dette Forslag, og jeg beklager, at jeg ikke kan slutte mig til dem.

Den første Paragraf bestemmer, at Valgret til Borgerrepræsentantskabet i Kjøbenhavn tilkommer samtlige de Beboere af Staden, som selvbestgjøre de for Valgbarhed til Rigsdagens Folkething foreskrevne Betingelser. Dermed er Bestemmelsen, kan jeg gjerne sige, fuldendt, thi naar der tilføies i Paragrafen, at Skattecensus bortfalder, er det jo en Selvfølge. Den ærede Forslagsstiller kunde ikke, hvis jeg huffer ret, ved Indbringelsen og heller ikke i Dag forstaa, at der var nogen Tvivl til at opstille en Census for Valgret til Kommunen. Jeg vil hellere udtrykke det paa en anden Maade og spørge, om der ikke skulde være nogen Grund til at opstille en Skatteydelse som Betingelse for Valgret til Kommunen. Det er nemlig saa, at i nogle af vore kommunale Love, navnlig paa Landet, forlanges der kun en Skatteydelse, der forlanges ikke som i Kjøbenhavn og tildeels i Byerne en bestemt Skatteindtægt, men en Skatteydelse, og hvis man erkjender, at Kommunen væsentlig kun er et økonomisk Fællesskab, som skal styres af dem, der bidrage dertil, saa forekommer det mig ret naturligt at sige, at der skal Skatteydelse til. Den ærede Forslagsstiller mente, at det var uberettiget, at den rige Mand havde sin Haand i den fattiges Lomme, og det kunde man sige, at han havde, naar denne ikke har Valgret i det Omfang, det ærede Medlem har foreslaaet. Men det forekommer mig dog, at det ærede Medlem her ser ganske galt, thi naar vi holde os til det kommunale Omraade, som her er Tale om, kan man jo ikke sige, at man berøver Noget Noget, eller gjør Noget Uret, i ethvert Fald ikke i den Forstand, at man postivt tager noget fra ham, stikker Haanden i hans Lomme, naar han intet bidrager til Kommunen, kun er nydende, men ikke ydende. Det forekommer mig derfor naturligt, at man fastholder

Skatteydelsen som Grundlag for Valgretten i kommunal Henseende, paa det Standpunkt staar i hvert Fald Regeringen. Det vil jo være i ærede Medlemmers Grindring, at i andre Kommuner end Kjøbenhavn, i Kommuner, som i flere Retninger vil anses for mere folkelige og fremmelige, er Forholdet et helt andet. I Kjøbenhavns Kommune har man kun en Slags Vælgere, i Land- og Kjøbstadkommunerne har man to Slags, nemlig almindelige og høistbestattede, og det gjælder ogsaa Amtskommunen. Men naaget man har høistbestattede Vælgere, har man dog for den almindelige Vælgerklasse fordret Skatteydelse, det vil sige: Bidrag til Kommunen. Man vilde altsaa gaa ganske bort fra dette Grundlag, hvis man gif ind paa det ærede Medlems Forslag; jeg ser ingen Anledning til at gjøre det i Kjøbenhavn fremfor i det øvrige Land, og jeg ser ikke, at der gennem Forholdstalsvalg kan bødes derpaa.

Det næste Stykke er, at der tilkommer Kvinder, enhver Kvinde over 25 Aar, ogsaa de gifte, Valgret. Jeg kan med Hensyn til dette Punkt i alt Væsentligt eller omtrent fuldstændig henholde mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Strøm). Der er dog en anden Betragtning, som jeg skal tillade mig at gjøre gjældende ligeoverfor den ærede Forslagsstiller, naar han sagde, at det var Noget, Regeringen havde billiget andet Steds, og derfor maatte kunne gaa ind paa her. Det rammer ikke Spørgsmaalet om den gifte Kvinde, og ærede Medlemmer ville se, at det er et brændende Spørgsmaal, thi om man ikke vil sige, som den ærede sidste Taler gjorde, at det var farligt, at det kunde give et underligt Forhold, om Mand og Hustru stemte forskjelligt, til Valg af Borgerrepræsentanter, — Noget som jeg ikke vilde anse for at kunne gjøre ret meget — saa vilde der dog komme et underligt Forhold frem, naar baade Mand og Hustru samtidig vare Medlemmer af Borgerrepræsentationen. Det Forhold vilde jeg anse for at være noget ekstraordinært og mindre heldigt. Jeg giver det ærede Medlem ganske Ret i, at ibet han har foreslaaet Valgret for Kvinder, følger Valgbarheden med af sig selv, ibet den i den gjældende Lovs § 2 er knyttet til samme Billaar som Valgretten. Der er jo imidlertid Forbudsbestemmelser i Kommunalloven, og den Betingelse skulde i ethvert Fald være opstillet, at Mand og Hustru ikke samtidig maatte være Medlemmer af Borgerrepræsentationen. Hvis man nu paa den Maade gav Kvinden Valgret, og pludselig sprang over til det meget yderlige